

Sygn. akt I CSK 40/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku A. P.
przy uczestnictwie A. S.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 29 maja 2015 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez Wnioskodawczynię skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na s. 9 - 11 na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do potrzeby oczekiwanej wykładni art. 945 § 1 pkt 1 k.c. przez Sąd Najwyższy, czego nie należy utożsamiać z wykazaniem wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego.

Również i odrębna ustawowa przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. także nie została jednak wykazana. Skarżąca nie wskazała bowiem przyczyny, dla której zachodzi potrzeba dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni przepisu art. 945 § 1 pkt 1 k.c., ponieważ nie wyjaśniła, na czym polega ewentualna rozbieżność w orzecznictwie sądów co do wykładni powyższego przepisu, nie wskazując nawet egzemplifikacyjnie orzeczeń dowodzących istnienia takiej rozbieżności interpretacyjnej.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).